

УДК 351.74

DOI <https://doi.org/10.32847/ln.2022.18.15>

Мороз В.П.

доктор юридичних наук, професор

Завідувач Навчально-наукової лабораторії з дослідження проблем протидії організованим злочинності та корупції ННП та ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

<https://orcid.org/0000-0003-4433-3731>

АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВІ АСПЕКТИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ УПОВНОВАЖЕНИМИ ОРГАНАМИ У СФЕРІ МІГРАЦІЇ

Постановка проблеми. Процеси міграції є невід'ємною частиною світової геополітики. Досліджуючи причини та умови переміщення громадян у всьому світі, через призму хочемо проілюструвати проблеми міграції з якими зіштовхнулася Україна в рамках військової агресії з боку Російської Федерації. Оскільки частина території України потрапила під окупацію і громадяни вимушені були мігрувати до інших країн залишившись без можливості фінансового та житлово-побутового забезпечення. Все це спричинило необхідність уповноважених органів Державної міграційної служби відповідати запитам сучасних потреб, та надавати послуги по оформленню документів особам які постраждали від агресії та з інших нагальних питань.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Поняття міграції та проблема захисту прав мігрантів досліджувалися у численних працях науковців, які вивчають міграційні процеси, зокрема у наукових доробках В. Ніколаєвського, Н. Прохоренко, О. Малиновської, Т. Юдіної, Ю. Римаренка, В. Шелюка, В. Шамраєвої, Н. Пак, М. Лісовської та інших. Разом із тим активізація міграційних процесів зумовлює необхідність деталізації їх вивчення та глибшого аналізу напрямів міграційної політики як наднаціонального утворення, що зумовило вибір напряму наукового дослідження даної статті [9,12].

Мета. Головна мета написання статті – аналіз міграційної політики в контексті забез-

печення балансу прав людини та інтересів безпеки в Україні.

Виклад основного матеріалу. Після початку війни 24 лютого 2022 року чимало визнаних біженців в Україні та шукачів притулку були змушені знову покинути свої домівки у пошуках безпеки, захисту та допомоги, і виїхали за кордон до сусідніх країн.

Але були серед них і такі, які маючи офіційний статус біженця або особи, яка потребує додаткового захисту в Україні, не скористалися цим, а нелегально перетинали кордон, або виїхали до третьої країни не використовуючи документи, які були видані Україною, що це є порушенням законодавства. Така ситуація наптовхує на думку, що все навколо переслідувань було штучно інсценованим лише для того, щоб тимчасово легалізуватися на території України.

Відповідно до чинного законодавства оцінка заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, здійснюється на індивідуальній основі і включає в себе вивчення наявних відомостей про всі відповідні факти, що стосуються країни походження на момент прийняття рішення щодо заяви, в тому числі закони і інші нормативно-правові акти країни походження заявника, а також порядок їх застосування.

В умовах сьогодення одним із основних завдань Державної міграційної служби України у напрямку роботи з іноземцями є недопущення незаконної легалізації на території

України іноземців, які походять із країн підвищеного ризику, оскільки вищевказана категорія осіб може становити загрозу для національної безпеки України, життю та здоров'ю наших громадян[2].

Повномасштабне вторгнення російської федерації на територію України значно змінило життя українців та відповідно вплинуло на міграційні процеси серед населення території України, до якого належать також іноземні громадяни.

Ефективність Національної поліції взагалі та Департаменту міграційної служби що є основними суб'єктами в сфері надання адміністративних послуг в сфері міграції. Забезпечується рядом законодавчих та практичних ініціатив у тому числі і готовністю особового складу до виконання завдань у сфері боротьби з організованою злочинністю та до дій в умовах ускладненої оперативної обстановки, яка ускладнена військовою агресією російської федерації [5].

На сьогодні робота уповноважених органів в сфері надання адміністративних послуг, попередження порушення законодавства належить органам Державної міграційної служби та органам міграційної поліції Національної поліції України. Станом на теперішній час надання адміністративних послуг іноземцям на території України здійснюється в умовах воєнного стану, який введено та продовжено на території України Указами Президента України, а також із врахуванням вимог постанов Кабінету Міністрів України від 21.10.2022 № 1202 та від 01.11.2022 № 1232 [1].

Відповідно до норм Постанови № 1202, у період дії в Україні воєнного стану та протягом 30 календарних днів з дня його припинення чи скасування проживання іноземних громадян (крім громадян російської федерації) по посвідках на тимчасове чи постійне проживання, строк дії яких закінчився після 24 лютого 2022 року, не є порушенням законодавства і підстави для притягнення зазначених осіб до адміністративної відповідальності за вказані дії відсутні. Зазначені посвідки

підтверджують законні підстави для тимчасового чи постійного проживання в Україні, а також дають право на в'їзд в Україну протягом вище вказаного періоду. Дана категорія осіб зобов'язана в установленому законодавством порядку подати документи для обміну таких посвідок на тимчасове чи постійне проживання протягом 30 календарних днів з дня припинення або скасування воєнного стану[1].

– Водночас документування громадян російської федерації на період дії воєнного стану та протягом 30 календарних днів з дня його припинення або скасування регламентується Постановою № 1232, згідно якої адміністративні послуги зазначеним іноземцям щодо надання дозволу на імміграцію в Україну, продовження строку перебування, оформлення (у тому числі замість втрачених або викрадених) та обміну посвідок на постійне чи тимчасове проживання не надаються[1].

Тому управлінням міграційної поліції (далі – УМП) проводяться профілактичні заходи щодо виявлення, документування фактів порушення міграційного законодавства України та в подальшому притягнення правопорушників до адміністративної відповідальності.

Одним з таких заходів є проведення спільної всеукраїнської операції «Мігрант». Під час проведення операції «Мігрант» на території України виявляються тисячі мігрантів, які незаконно перебувають на території України і не можуть пояснити, чому вони власне тут перебувають за . Відносно них були складені адміністративні протоколи, в рамках яких накладено штрафи на суму близько 10 млн гривень платежів, які надійшли в державний бюджет у звітності за 2022 рік.

Хочемо окремо проаналізувати Дніпровський регіон, у зв'язку з наявністю статистики. Оскільки на території Дніпропетровської області зареєстровано 37 закладів вищої освіти, 18 з яких мають ліцензію на підготовку іноземних студентів.

На початок 2022 року в вищевказаних ЗВО навчалось 18557 громадян інших держав.

Також на початок 2022 року в Дніпропетровській області працюють та зареєстровані 49 фірм посередників та агентів, 12 з яких здійснюють постійне супроводження іноземців.

Під час відпрацювання дотримання міграційного законодавства громадянами інших держав, здійснюються перевірки на законність перебування на території України. Якщо особа прибула на територію України по «безвізу», то потрібно перевірити штамп у паспорті щодо останнього перетину кордону. У разі відсутності паспорта особа за її анкетними даними перевіряється по центральній підсистемі «АРКАН». Між Україною та іноземними державами заключені міжнародні договори на законне безвізове перебування іноземних громадян на території України, найчастіше такий термін складає до 90 діб, але слід перевіряти кожну державу окремо.

В разі перевищення терміну 90 діб та у разі відсутності інших документів, підтверджуючих законність перебування на території України відносно особи виникає підозра щодо незаконного перебування на території України, за яке передбачена відповідальність згідно ст. 203 КУпАП[2].

Також у іноземного громадянина може бути посвідка про тимчасове або постійне перебування на території України. Найчастіше термін дії посвідки про тимчасове перебування на території України складає 1 рік, а термін дії посвідки про постійне перебування на території України – 10 років. В разі закінчення терміну дії посвідки, відносно особи виникає підозра щодо незаконного перебування на території України, за яке передбачена відповідальність ст. 203 КУпАП[3].

Тобто законними підставами перебування на території України є:

Посвідки на тимчасове перебування. Підстави отримання:

– які відповідно до закону прибули в Україну для працевлаштування або укладення гіг-контракту на період роботи в Україні. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання*

становить строк дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, якщо інше не встановлено законом чи міжнародним договором України;

– які під час перебування на законних підставах на території України, отримали дозвіл на застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить строк дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, якщо інше не встановлено законом чи міжнародним договором України[2];*

– приймають участь у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить строк реалізації проекту міжнародної технічної допомоги, який зазначається в реєстраційній картці проекту;*

– з метою проповідування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи іншої канонічної діяльності за запрошенням релігійних організацій та погодженням з державним органом, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік[2];*

– приймають участь у діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав, зареєстрованих у встановленому порядку. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік;*

– для роботи у представництвах іноземних суб'єктів господарювання в Україні, зареєстрованих у встановленому порядку. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік;*

– для роботи у філіях або представництвах іноземних банків, зареєстрованих у встановленому порядку. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік[2];*

– для провадження культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених міжнародними договорами України або спеціальними програмами *Строк*

дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік[2];

– приймають участь в міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи участі в діяльності організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів відповідно до Закону України «Про волонтерську діяльність», інформація про які розміщена на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності; *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік;*

– які в період дії воєнного стану прибули в Україну для надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на волонтерських засадах як медичні працівники, фахівці з реабілітації (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь); *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік;*

– для роботи кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації; *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік;*

– які є засновниками та/або учасниками, та/або бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, зареєстрованої в Україні, та прибули в Україну з метою контролю за діяльністю таких юридичних осіб; *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить два роки;*

– які прибули в Україну з метою навчання; *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить період навчання, який зазначається в документі, що підтверджує факт навчання в Україні [2];*

– які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, які є громадянами України. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить два роки;*

– які уклали шлюб з громадянами України. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік;*

– які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, зазначеними у частинах другій - тринадцятій статті 4 Закону України

«Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства». *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік[2];*

– які надавали інструкторську (стрілецьку, тактичну, медичну, радіотехнічну, вибухотехнічну та іншу) допомогу підрозділам Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення, Міністерства внутрішніх справ України, залученим до проведення антитерористичної операції, перебуваючи безпосередньо у районах її проведення, та/або залученим до здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, перебуваючи безпосередньо у районах їх проведення, або добровольчим формуванням, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України та спільно з вищезазначеними підрозділами брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, а також які брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції та/або заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях спільно із вищезазначеними підрозділами та добровольчими формуваннями. *Строк дії посвідки на тимчасове проживання становить один рік [7,8].*

Посвідки на постійне перебування:

– іноземці та особи без громадянства можуть відповідно до Закону України «Про імміграцію» іммігрувати в Україну на постійне проживання.

– яких визнано біженцями в Україні або яким надано притулок в Україні, вважаються такими, які постійно проживають на території України з моменту визнання біженцем в Україні або надання притулку в Україні.

– яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист в Україні, вважаються такими, які на законних підставах тимчасово проживають на території України на період дії обставин, за наявності яких додатковий чи тимчасовий захист було надано. Тимчасове проживання на території України таких іноземців та осіб без громадянства підтверджується посвідченням особи, яка потребує додаткового захисту в Україні, або посвідченням особи, якій надано тимчасовий захист в Україні.

– які відповідно до закону прибули в Україну для працевлаштування або укладення гіг-контракту на період роботи в Україні.

– які під час перебування на законних підставах на території України у випадку, передбаченому частиною тринадцятою цієї статті, отримали дозвіл на застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні на період роботи в Україні.

– які прибули в Україну для участі у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги, зареєстрованих у встановленому порядку на період роботи в Україні[2].

– які прибули в Україну з метою проповідування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи іншої канонічної діяльності за запрошенням релігійних організацій та погодженням з державним органом, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації на період діяльності в Україні.

– які прибули в Україну для участі у діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав, зареєстрованих у встановленому порядку на період діяльності в Україні.

– які прибули в Україну для роботи у представництвах іноземних суб'єктів господарювання в Україні, зареєстрованих у встановленому порядку на період роботи в Україні.

– які прибули в Україну для роботи у філіях або представництвах іноземних банків, зареєстрованих у встановленому порядку на період роботи в Україні[2].

– які прибули в Україну для провадження культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених міжнародними договорами України або спеціальними програмами

– які прибули в Україну з метою участі в міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи участі в діяльності організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів відповідно до Закону України «Про волонтерську діяльність», інформація про які розміщена на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності та здійснюють волонтерську діяльність на базі зазначених організацій та установ на період провадження такої діяльності.

– які в період дії воєнного стану прибули в Україну для надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на волонтерських засадах як медичні працівники, фахівці з реабілітації на період надання такої допомоги. (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь)

– які прибули в Україну для роботи кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації;

– які є засновниками та/або учасниками, та/або бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, зареєстрованої в Україні, та прибули в Україну з метою контролю за діяльністю таких юридичних осіб;

– які прибули в Україну з метою навчання на території України на період навчання;

– які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, які є громадянами України[2];

– які під час перебування на законних підставах на території України у випадках, зазначених у частинах третій - тринадцятій статті 4, уклали шлюб з громадянами України;

– які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, зазначеними у частинах другій - тринадцятій статті 4, на період, зазначений в частинах другій - тринадцятій статті 4;

– які в'їхали в Україну на інших законних підставах, вважаються такими, які тимчасово перебувають на території України на законних підставах на період наданого візою дозволу на в'їзд або на період, встановлений законодавством чи міжнародним договором України[2].

Для окреслення проблеми зростання кількості, активізації некерованих міграційних процесів необхідно визначити, що іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, зобов'язані мати дійсний паспортний документ. Іноземець або особа без громадянства у разі втрати або обміну паспортного документа повинні протягом трьох робочих днів письмово повідомити про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів[9].

Особа, яка не може отримати паспортний документ у зв'язку з тим, що вона не розглядається як громадянин будь-якою державою в силу дії її закону, має право звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, із заявою про визнання особою без громадянства, незважаючи на законність чи незаконність її перебування на території України.

Тобто, якщо особа має дозвіл на законне перебування на території України, але термін дії його паспорту закінчився така особа вважається нелегальним мігрантом.

З метою підтвердження або спростування вищевказаної підозри особа повинна бути затримана та доставлена до найближчого територіального відділу Державної міграційної служби. Під час затримання працівник

поліції повинен ознайомити особу з її правами та обов'язками, передбаченими ст. 55, 56, 59, 63 Конституції України та ст. 268 КУпАП та скласти протокол про адміністративне затримання за ст. 261 КУпАП[3].

Працівниками Державної міграційної служби в разі підтвердження вчинення вищевказаного адміністративного правопорушення складається протокол про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 203 КУпАП, постанову про накладання адміністративного стягнення та рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни іноземця або особи без громадянства[3].

Вищевказане рішення про примусове повернення складається в окремих випадках. Іноземцям, які мають підстави для подальшого перебування в Україні, надається можливість подати документи для продовження строку перебування або для оформлення посвідки на тимчасове проживання. В першу чергу це стосувалось тих, хто має в Україні родину чи офіційне працевлаштування. Відповідно вищевказаного рішення іноземний громадянин повинен добровільно залишити територію України в період від 14 до 30 діб.

В разі невиконання вищевказаного рішення особа повинна бути затримана та доставлена до найближчого відділу ДМС.

У разі приховування особи від працівників ДМС та національної поліції України приводиться в дію План «щодо виявлення іноземців, які не виконали рішення ДМС про примусове повернення»:

Отримання максимальної інформації щодо іноземця за допомогою: Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (ІС ДП «НАІС»), Інтегрована міжвідомча автоматизована система обміну інформацією з питань контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон - «АРКАН», єдиного державного демографічного реєстру, реєстру судових рішень, реєстру стану розгляду справ Судової влади України, Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських

формувань, реєстру державної реєстрації актів цивільного стану та інформаційної бази Національної поліції. Відпрацювання місць скупчення іноземців, місць реєстрації іноземців, отриманих з ДМС. Відпрацювання місць компактного проживання, роботи та збору іноземців, які прибули з «критичних» регіонів країни та світу, а також переселенців зі сходу України. Моніторинг соціальних мереж на предмет встановлення місцезнаходження іноземців. Відпрацювання інформації, отриманої з соціальних мереж. Відпрацювання осіб, які сприяють перебуванню нелегальних мігрантів на території області, надають їм житло, автотранспорт та забезпечують нелегальним працевлаштуванням. Внесення іноземців до інформаційної бази «Блокпост».

В разі затримання та доставляння до ДМС вищевказаних осіб працівники ДМС звертаються з позовом до суду відносно постанови щодо примусового поміщення до пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, з метою забезпечення їх ідентифікації та подальшого примусового видворення з держави [10, 12].

Також під час виявлення особи, яка незаконно перебуває на території України, в межах можливості потрібно встановити, хто саме запросив його на територію України, надав йому житло для фактичного мешкання або надав роботу на території України. Згідно законодавства України вищевказані особи вчинили адміністративне правопорушення за ч. 204 КУпАП «Порушення посадовими особами підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності, у тому числі іноземних суб'єктів господарської діяльності, що діють на території України, фізичними особами - підприємцями, які використовують найману працю, встановленого порядку працевлаштування, прийняття на навчання іно-

земців та осіб без громадянства, надання їм житла, а також інші порушення, якщо вони будь-яким чином сприяють іноземцям та особам без громадянства в ухиленні від виїзду з України після закінчення терміну перебування або спрямовані на їх незаконну реєстрацію, оформлення документів на проживання» та адміністративне правопорушення за ч. 205 КУпАП «Невжиття громадянами, які запросили в Україну іноземців і осіб без громадянства в приватних справах і надали їм жилу площу, заходів до забезпечення у встановленому порядку їх своєчасної реєстрації» [3, 11].

Після встановлення, вищевказані особи повинні бути затримані та доставлені до найближчого відділу ДМС, де на них складається протокол про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 204 КУпАП та за ч. 1 ст. 205 КУпАП та постанова про накладення адміністративного стягнення [3].

Висновки

Спровокована напливом біженців міграційна криза стала викликом етнополітичної безпеки, вказавши на неефективність міграційної політики, що проводиться ЄС. Підхід до вирішення проблеми повинен бути комплексним, а міграційна політика – враховувати вплив історичних, політичних, культурних та етнічних факторів. Для вдосконалення міграційної політики пропонується посилити законодавство для знову прибуваючих іммігрантів, для осіб, які вчинили злочини і правопорушення на території України, а також для нелегальних мігрантів. Важливим елементом нової міграційної політики повинна стати інтеграція, але в більш інтенсивній формі: слід сформувати чітку концепцію, що забезпечує збереження гармонійних взаємин місцевого населення і мігрантів. Розв'язання кризи принципів солідарності і справедливої відповідальності полегшить вирішення міграційної кризи.

Анотація

Міграційна політика Європейського союзу залишається серйозною проблемою як у фінансовому плані, так і в контексті безпеки країн Європейського союзу в цілому. Неможливість

обмежити міграційний тиск погіршує міжнародні відносини між державами-членами і викликає розбіжності між лідерами, які блокують швидкі й ефективні рішення щодо повернення незаконних мігрантів на їхню батьківщину.

Досліджується створення ефективної безпечної міграційної політики, з дотриманням Женевської конвенції і враховуючи захист прав людини. У статті розглянуто проблеми міграції, надання окремих послуг органами уповноваженими до виконання функцій у сфері міграції, їх причини, загрози для національної безпеки. Вивчено нормативно-правові акти, прийняті для врегулювання даного питання. Подано визначення міграційної політики та ключові моменти її визначення з врахуванням воєнного стану в Україні. Здійснено аналіз наслідків для внутрішньої безпеки України в умовах військової агресії Російської Федерації.

У статті піднімаються проблеми міграції громадян як за кордон у зв'язку з воєнними станом, так і іноземців які приїжджають до України для участі у війні, продовження навчання чи зайняття бізнесом, що потребує оформлення ряду процедур для легального знаходження їх на території України. А саме наданні іноземцям всіх відповідних адміністративних послуг уповноваженими органами в сфері міграції.

Особливо це необхідно враховувати в даний період, коли світова спільнота зіткнулась з відкритим військовим вторгненням з боку російської федерації на територію України, безпрецедентним розмахом терористичних загроз та насилля, яке воно принесло.

Велика кількість іноземних громадян прибули до нашої країни з метою надання відсічі агресору в складі Збройних сил України та добровольчих формувань, проте на території держави перебувають і такі іноземці, що користуються військовим станом для прикриття своєї злочинної діяльності.

Ключові слова: адміністративні послуги, міграція, міграційна політика, Державна міграційна служба, Європейський союз, міграційна криза, Національна поліція.

Moroz V.P. Administrative and legal aspects of provision of administrative services by authorized bodies in the field of migration

The migration policy of the European Union remains a serious problem both financially and in the context of the security of the countries of the European Union as a whole. The failure to limit migratory pressures worsens international relations between member states and causes divisions among leaders, which block quick and effective solutions to return illegal migrants to their homelands.

The creation of an effective and safe migration policy, in compliance with the Geneva Convention and taking into account the protection of human rights, is being studied. The article discusses the problems of migration, the provision of certain services by bodies authorized to perform functions in the field of migration, their causes, threats to national security. The normative legal acts adopted to settle this issue have been studied. The definition of migration policy and the key points of its definition, taking into account the state of war in Ukraine, are presented. The analysis of the consequences for the internal security of Ukraine in the conditions of the military aggression of the Russian Federation was carried out.

The article raises the question of the crisis of the principles of solidarity and fair distribution of responsibility. The development of the modern world is already impossible to imagine without processes of population migration. Being one of the manifestations of the globalization process, migration in general has a positive effect on the socio-economic and political development of states, contributes to the integration of the international community, the cultural rapprochement of peoples, and the development of productive forces.

At the same time, if the migration processes are not controlled, this leads to a violation of the established migration norms and rules, the level of state security is sharply reduced due to the

possibility of infiltrating the territory of the state by persons whose main goal is criminal activity. It is especially necessary to take this into account in the current period, when the world community was faced with an open military invasion by the Russian Federation on the territory of Ukraine, an unprecedented scale of terrorist threats and the violence that it brought.

A large number of foreign citizens arrived in our country with the aim of repelling the aggressor as part of the Armed Forces of Ukraine and volunteer formations, but there are also such foreigners on the territory of the state who use martial law to cover up their criminal activities.

Key words: administrative services, migration, migration policy, State Migration Service, European Union, migration crisis, National Police.

Список використаних джерел:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 листопада 2022 р. № 1232 «Деякі питання надання Державною міграційною службою адміністративних послуг в умовах воєнного стану», <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1232-2022-%D0%BF#Text>
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 32 Про затвердження зразка, технічного опису бланка та Порядку оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання //Документ 322-2018-п// поточна редакція від 19.04.2022, підстава 456-2022-п
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>
4. Europe's Migration and Asylum Policy, Eurostat // Official site of the European Commission. URL: http://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Asylum_quarterly_report (дата звернення: 30.12.2020).
5. Вімон П. Міграція в Європі: подолання кризи солідарності. Брюссель, 2017. URL: <http://carnegie.ru/2017/02/09/ru-pub-67923> (дата звернення: 01.12.2020).
6. Міграційна політика ЄС – це катастрофа. Politiken. URL: <https://inosmi.ru/social/20170403/239022762.html> (дата звернення: 01.12.2020).
7. Конвенція про статус біженців (Женевська конвенція) від 28 липня 1951 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_011 (дата звернення 02.01.2020).
8. Стрілець М. Політика Європейського Союзу та провідних європейських держав щодо зниження рівня нелегальної міграції / Науково-дослідний центр проблем національної безпеки. URL: <http://nicpnb.ru/analytics/politika-evropejskogo-soyuza-i-vedushhihevropejskih-gosudarstv-po-snizheniyu-urovnyanelegalnoj-migratsii/> (дата звернення: 02.12.2020).
9. Moroz, V. Brusakova, O., Karmaza, O., Vasylenko, V. Public Administration and the Protection of Private Rights: Questioning Its Recognition and Application Under Ukrainian Law. *Ius Humani. Law Journal*, 11(1), 29-41. <https://doi.org/https://doi.org/10.31207/ih.v11i1.294> no. 1, 2022.
10. Drozd O., Romanov M., Stremenovskyi S., Zelenyi V , Moroz V. The right of citizens to assemble peacefully, unarmed, to hold rallies and demonstrations: historical origins and genesis of formation. Drozd O., Romanov M., Stremenovskyi S., Zelenyi V Moroz V. *Amazonia Investiga*, 2022. 11(51), 257-266.
11. Panova, N., Shapovalova, I., Ishchenko, I., Moroz, V., & Kurbatova, I. Protection of human rights and freedoms as a component of the preventive function of the police force: La protección de los derechos humanos y las libertades como componente de la función preventiva de los cuerpos de policía. *Cuestiones Políticas*, 2022. 40 (74), 383-392.
12. Yevhen, L.; Pryimachenko, D.; Moroz, V.; Pakulova, T.; Salo, O. Legal status of the territory of crimea after the accession of russia r. *Curso dir. Unifor-mg, Formiga*, v. 13, n. 2, p. 28-37, jul./dez. 2022.
13. Moroz Vita. Modern tools for preventing self-destructive and suicidal behavior of minors using information technology. «*Philosophy, Economics and Law Review*». Volume 2, no. 1, 2022. 212-227